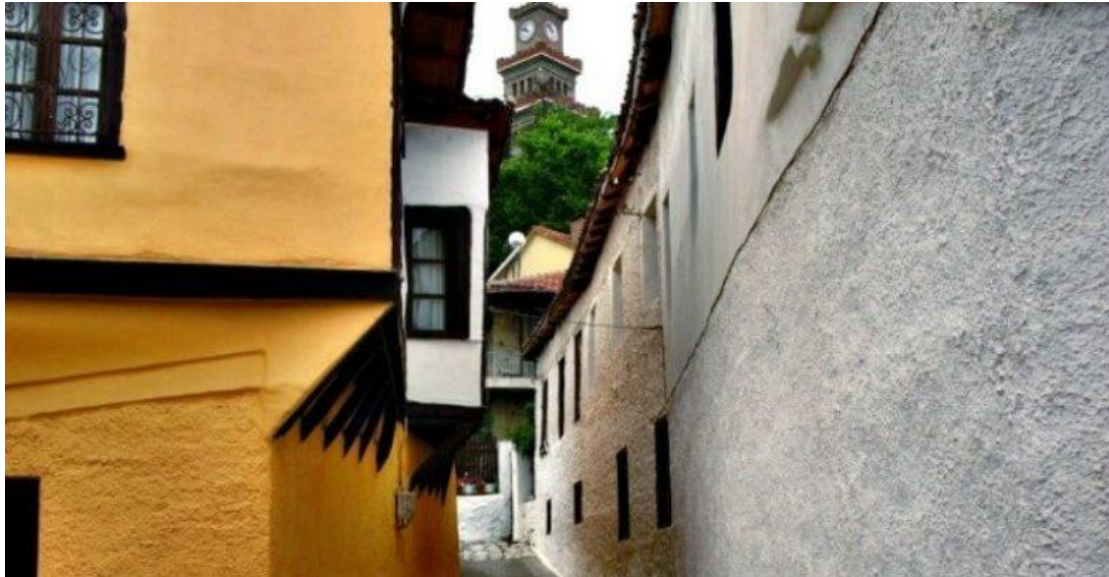

Βαρούσι: Η αριστοκρατική συνοικία των Τρικάλων

Το Βαρούσι, χτισμένο στις παρυφές του βυζαντινού κάστρου (φρούριο), αποτελεί την ιστορικότερη συνοικία των Τρικάλων. Επί τουρκοκρατίας ήταν η εύπορη, χριστιανική και αυτοδιοικούμενη περιοχή της πόλης. Έως το 1930 καθιστούσε την αριστοκρατική συνοικία των Τρικάλων στην οποία κατοικούσαν κυρίως μεγαλέμποροι και μεγαλοκτηματίες. Στα ΝΑ της εκτείνεται η συνοικία Παλιά Μανάβικα και οι δυο μαζί απαρτίζουν σήμερα την παλιά πόλη των Τρικάλων.

Η ονομασία «Βαρούσι» προέρχεται από την τουρκική λέξη *varos* (προάστιο) και σημαίνει «συνοικία εκτός οχυρού». Χρησιμοποιήθηκε σε ολόκληρη τη βαλκανική επικράτεια χαρακτηρίζοντας οικισμούς που χτίστηκαν έξω και γύρω από κάποιο κάστρο. Χρησιμοποιήθηκε επίσης, σε διάφορα μέρη της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας για την ονομασία χριστιανικών συνοικιών.

Το Βαρούσι διακρίνεται για την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική των παλιών διώροφων αρχοντικών, με τα χαγιάτια, τις μακριές μαρκίζες και τα έντονα χρώματα. Είναι κατασκευασμένα από πλίνθους και σοβά, μεταξύ 17ου και 19ου αιώνα, και έχουν χαρακτηριστεί στο σύνολό τους διατηρητέα. Αντικατοπτρίζουν την οικονομική και πολιτιστική άνθηση εκείνης της περιόδου, προϊόν της μεγάλης ανάπτυξης του εμπορίου και της βιοτεχνίας.

Εδώ βρίσκονται και οι περισσότερες βυζαντινές εκκλησίες της πόλης όπως οι Άγιοι Ανάργυροι (με τοιχογραφίες του 1575), ο Άγιος Στέφανος (1896), η Παναγία Φανερωμένη (1853), η Αγία Μαρίνα (1766), η Αγία Επίσκεψη (1543), ο Άγιος Δημήτριος (1580), η Αγία Παρασκευή (19ος αιώνας) και ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων (14ος αιώνας) καθώς και ο Μητροπολιτικός Ναός Άγιος του Αγίου Νικολάου.